

докле ромжните се вжоржжат, — сжщото нещо, което и сжрбите крояли и искали през 1862 г. Сжбрали се в Ромжния 800 души бжлгари доброволци и ромжнските офицери почнали да ги обучават на военно изкуство. Ала и тука се случило сжщото, което порано станало в Бялград. Ромжните, сжс сжгласието на Наполеона III, си избрали нов княз — Карол, от хохонцолерския германски род. Силите го одобрили и ромжнското военолюбие изчезнало. Ромжните се помирили с Портата и по нейно искане бжлгарската доброволческа дружина била разпусната, а бжлгарския Сжзаклет Комитет разтуерн. Измамените бжлгари се много огорчили, но не се отчаяли. Комитетските членове написали на френски език книгата: „Бжлгария пред Европа“ и я изпратили до великите сили, а до Високата Порта, изпратили едно *изложение* (мемоар), в което се мжчели да убедят турското правителство, че в негов интерес било да даде автономия на Бжлгария, и султана да се прогласи за „цар на Бжлгарите“. По този начин щяла да се сжздаде силна двойна (дуалистична) джржава от Турция и Бжлгария. Русия неодобрила тая постжпка на комитета, а цариградските бжлгари по нейно настояване го нарекли „самозван“ комитет. Раковски, който бил през това време в Русия, се завжрнал в Ромжния, та и той се обявил против „тайния сжзаклет комитет“, па сжставил „Вжрховно бжлгарско началство“, сжбрал пак хайдутите около себе си и написал „Закон за горските чети“. С Раковски вжрвели старите войводи Панайот Хитов, Филип Тотю,